

Табела 5.1. Спецификација предмета *Хришћански латинитет*

Студијски програм: ДАС класичних наука			
Назив предмета: <i>Хришћански латинитет</i>			
Наставник/наставници: проф. др Војин Недељковић			
Статус предмета: изборан			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: нема.			
Циљ предмета стицање знања о језичкој историји раног латинофоног хришћанства; развој вештине читања и тумачења латинских ранохришћанских текстова.			
Исход предмета Студенти ће познавати развој књижевног и ванкњижевног латинитета у временском распону од почетака до Карловог доба, као и теоријске проблеме везане за тај развој, с тежиштем на језичким процесима везаним за христијанизацију латинофоног друштва.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава.</i> 1. Ране хришћанске заједнице (социјална структура и језик) и почеци хришћанског латинитета: Библија на латинском, рана преводна књижевност. 2. Рани хришћански латинитет у Африци: <i>Acta martyrum Scillitanorum, Passio Perpetuae et Felicitatis</i> . — 3. Тертулијан, Минуције Феликс, Кипријан; остали књижевни извори за познавање претконстантиновског хришћанског латинитета. — 4. Константиновско поколење и његове дилеме: хришћански класицизам и антикласицизам. — 5. Класицизам и екстензивна христијанизација: Јероним. — 6. Знаци диглосије у настанку: <i>Itinerarium Egeriae</i> , хришћански натписи. — 7. Августин и теоријско заснивање хришћанске »којне«; хришћанска »којна« у пракси: Августин и његови последници. — 8. Класицизам као знамен постојаности и достојанства у новим околностима: папа Лав Велики, Боетије. — 9. Антикласицизам и интензивна христијанизација: папа Григорије Велики и идеал мудре неукости. — 10. Даљи симптоми диглосије: Бенедиктово Правило, <i>Vitae patrum</i> ; меровиншки латинитет; VII век као размеђе језичке историје на латинском западу. — 11. Прототип средњовековне језичке ситуације: почеци латинске писмености у нелатинским земљама. — 12. Диглосија као признат аспект хришћанског друштва: језичке импликације каролиншке реформе.			
Литература M. Banniard, <i>Viva voce: Communication écrite et communication orale du IVe au IXe siècle en Occident Latin</i> , Paris 1992. — A. Blaise, <i>Manuel du latin chrétien</i> , Strasbourg 1955. — H. Chadwick, <i>The Early Church</i> , Penguin Books 1967. — A. De Prisco, <i>Il latino tardoantico e altomedievale</i> , Roma 1991. — E. Löfstedt, <i>Late Latin</i> , Oslo 1959. — C. Mohrmann, <i>Études sur le latin des chrétiens</i> , 1–4, Roma 1961–1977. — P. Stotz, <i>Handbuch zur lateinischen Sprache des Mittelalters</i> , књ. 1, München 2002, стр. 1–125 и 509–551.			
Број часова	активне наставе	Теоријска настава: 75	Практична настава: 0
Методе извођења наставе предавања.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	40	писмени испит	
практична настава		усмени испит	60
колоквијум-и			
семинар-и			